

การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

The Development of English Reading Skill with Phonics for the Lower Primary Students in Surat Thani Province

กนกกาญจน์ กิตติชาติชาวาลิต¹

Kanokkarn Kittichartchaowalit¹

Corresponding Author E-mail: kaykaykitti@gmail.com

Received: 2023-01-10; Revised: 2023-02-19; Accepted: 2023-02-23

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังของการอ่านออกเสียงจากแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ และ 3) เพื่อสำรวจความพึงพอใจของครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษและนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสาขาวิชาภาษาอังกฤษมีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสาขาวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 6 คน นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น จำนวน 80 คน จาก 3 โรงเรียน ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เลือกการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น 2) แบบทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ก่อนเรียนและหลังเรียน 3) เกณฑ์การประเมินทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ และ 4) แบบประเมินความพึงพอใจของครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษและนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสาขาวิชาภาษาอังกฤษต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ ผลการวิจัยพบว่า

1) การทดสอบประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นมีประสิทธิภาพ 82.24/80.86 2) ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการอ่านออกเสียงจากแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ผลประเมินความพึงพอใจของครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษและนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสาขาวิชาภาษาอังกฤษต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ภาพรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.99)

คำสำคัญ: ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ, การสอนแบบโฟนิกส์, นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น

¹ อาจารย์, สาขาวิชาภาษาอังกฤษ, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

¹ Lecturer, Education Program in English, Faculty of Education, Suratthani Rajabhat University

Abstract

The purposes of this research were: (1) to develop of English phonics reading skill practice for the lower primary students in Surat Thani province to effective according to the 80/80 criterion skill (2) to compare of skill practice between the pre-post reading skill achievements in English phonics reading and (3) to survey of the satisfaction of English teachers and English practice teachers on the English phonics reading practice. The samples of this research consisted of 3 English teachers, 6 English practice teachers and 80 lower primary students selected from 3 schools in Surat Thani province by the purposive random sampling. The instruments of this research for lower primary students were (1) learning plans of the development the English phonics reading skills on vocabulary, (2) pre-post English phonics reading skill test, (3) the criteria for the English phonics skills, and (4) the satisfaction assessment of English teachers and English practice teachers on the English phonics reading practice. The research results were found as follows;

1) The efficiency test of the English phonics reading practice of the lower primary students was 82.24/80.86. 2) The pre-post reading skill achievements of the English phonics reading practice difference were statistically significant at the .05 level. and 3) the satisfaction assessment of English teachers and English practice teachers on the English phonics reading practice was overall at a high level ($\bar{x} = 3.99$).

Keywords: English Reading Skill, Phonics Approach, Lower Primary Students

บทนำ

ในหลักสูตรการศึกษาของประเทศไทยที่ผ่านมาในรอบ 30 ปีนี้ ในกลุ่มสาระวิชาภาษาต่างประเทศมีหลายภาษาที่ได้ถูกบรรจุในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งเป็นวิชาบังคับและวิชาเลือก ไม่ว่าจะเป็นภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาจีน ภาษาเกาหลี เป็นต้น แต่ยังไม่มีการกล่าวถึงได้ว่า ภาษาอังกฤษ ยังคงเป็นภาษาต่างประเทศลำดับแรกสุดที่สำคัญสำหรับการเป็นภาษากลางเพื่อใช้ในการสื่อสารระหว่างประเทศไม่ว่าในยุคสมัยใด โดยเฉพาะในยุคปัจจุบันภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารถึงกันทั่วโลก เพราะสิ่งสำคัญในการสื่อสารภาษาในชีวิตจริง คือ การเปล่งเสียงออกมา การออกเสียงภาษาอังกฤษให้ถูกต้องตามหลักของเจ้าของภาษาเพื่อให้เข้าใจต่อความเข้าใจ และประกอบการเรียนรู้การสอนในยุคศตวรรษที่ 21 ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเข้าถึงสื่อต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษได้ง่ายขึ้นและมากขึ้น จึงทำการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในยุคปัจจุบันหลีกเลี่ยงไม่ได้เลยที่ต้องส่งเสริมรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนในชั้นประถมศึกษาตอนต้นแล้ว วิธีการสอนแบบโฟนิกส์จะเป็นวิธีการสอนที่น่าสนใจ ไม่ยาก หรือซับซ้อนเกินไป ที่จะส่งเสริมและสร้างพื้นฐานการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้องให้กับนักเรียนในระดับนี้

วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ เป็นวิธีการเรียนถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษร เป็นวิธีการสอนอ่านออกเสียงในระดับเบื้องต้น Harris, & Hodge (1995) ที่ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบเดิม คือการจดจำการออกเสียงคำศัพท์เป็นคำ (Whole-word approach) เพราะวิธีนี้สอนแบบโฟนิกส์นี้ จะทำให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับการออกเสียงของแต่ละตัวอักษร รูปแบบการสะกดคำ และการเรียนรู้คำศัพท์ และมีพัฒนาการที่ดีขึ้น สอดคล้องกับการอ่านออกเสียง สามารถทำให้ผู้เรียนสามารถอ่านคำศัพท์และออกเสียงคำใหม่ ๆ ได้อย่างถูกต้อง Grant (2014) และเมื่อถูกสะสมมากขึ้นทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายกับเนื้อหาของวิชาที่ยากขึ้นในอนาคต แต่การสอนแบบโฟนิกส์เป็นการสอนเรื่องเสียงที่น่าสนใจ ไม่ซับซ้อนเกินไปสำหรับเด็กเล็กหรือนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น เพราะเป็นวิธีการเรียนแบบการฝึกทำซ้ำ ๆ บ่อย ๆ อย่างเป็นระบบ เพื่อช่วยให้นักเรียนซึมซับเสียงและระบบเสียง จนสามารถจดจำความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงได้ แม้ว่าในช่วงแรกของการเรียนแบบโฟนิกส์จะดูซ้ำกว่าการเรียนแบบท่องจำมาก เพราะต้องใช้เวลาในการทำความเข้าใจเสียงและหลักการผสมคำจากง่ายไปยาก แต่จากการฝึกฝนอย่างเป็นระบบ จนในที่สุดจะทำให้ให้นักเรียนสามารถผสมเสียงและอ่านออกเสียงเองได้อย่างถูกต้องในลำดับต่อมา

ประกอบกับในระดับชั้นประถมศึกษา เป็นการศึกษาระดับต้นที่คำศัพท์และเนื้อหาของวิชายังไม่สลับซับซ้อนมากเกินไป การสอนแบบโฟนิกส์จะช่วยปูพื้นฐานใหม่ในการเรียนเรื่องการออกเสียง ด้วยการสอนอ่านแบบสะกดคำจากหน่วย

เสียงต่าง ๆ ที่ประกอบขึ้นเป็นคำและเชื่อมโยงกับหน่วยเสียงและตัวอักษรภาษาอังกฤษ อินทรา ศรีประสิทธิ์ (2552) เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถจดจำวิธีคำศัพท์ต่าง ๆ ด้วยการออกเสียงได้ถูกต้อง แม่นยำ และคล่องแคล่วขึ้น อันจะส่งผลให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ชัดเจน และสามารถอ่านออกเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าการจดจำเสียงคำศัพท์แบบเป็นคำ ๆ และนอกจากนี้ ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่เกิดขึ้นยังส่งผลให้นักเรียนมีกำลังใจและเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษต่อไปในระดับที่สูงขึ้นต่อไปในอนาคต

จากความสำคัญ สภาพปัญหา และความเป็นมาของวิธีการสอนที่ได้อธิบายประกอบมานั้น ทำให้ผู้วิจัยในฐานะผู้สอน นักศึกษาคณะครุศาสตร์ สาขาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ได้ออกแบบและแนะนำวิธีการสอนโฟนิกส์นี้ให้แก่ นักศึกษาคณะครุศาสตร์ สาขาภาษาอังกฤษ ได้นำไปใช้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนในขณะที่ยังต้องออกไปฝึกประสบการณ์สอนตามโรงเรียนต่าง ๆ ของจังหวัด นครสวรรค์ ในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้นจำนวน 80 คน จาก 3 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนบ้านข่อยสอง โรงเรียนบ้านหัวหมากกลาง และโรงเรียนวัดนิกรประสาท

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังของการอ่านออกเสียงจากแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์
3. เพื่อความพึงพอใจของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูภาษาอังกฤษมีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้นในจังหวัด นครสวรรค์ ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารและงานที่เกี่ยวข้องไว้ตามลำดับต่อไปนี้

1. ความหมายของโฟนิกส์

AKSORN (2019: Online) โฟนิกส์ คือวิธีการเรียนอ่านเขียนและออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการถอดรหัสเสียงและการผสมเสียงตัวอักษร a ถึง z ทั้ง 26 ตัว ผู้เรียนจะต้องเข้าใจเสียงของตัวอักษรต่าง ๆ และออกเสียงเหล่านั้นให้ได้ อย่างถูกต้องจึงจะสามารถผสมเสียงออกมาเป็นคำได้

TUTOR-VIP (2022: Online) โฟนิกส์ เป็นเทคนิคในการฝึกการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ให้กับเด็ก ๆ โดยจะให้ความสำคัญไปที่ “การออกเสียงในแต่ละตัวอักษร (Letter Sound)” เมื่อเด็ก ๆ หรือผู้ที่ไม่มีพื้นฐานภาษาอังกฤษได้รู้จักเสียงของแต่ละตัวอักษรแล้ว ก็จะสามารถผสมพยัญชนะเพื่ออ่านออกเสียงคำศัพท์ใหม่ ๆ ได้ โดยไม่ต้องใช้การท่องจำเลย

hi-phonics (2022: Online) โฟนิกส์ คือความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของตัวอักษรและเสียงของตัวอักษร และโฟนิกส์ยังเป็นวิธีการสอนภาษาอังกฤษโดยอาศัยเสียงของตัวอักษรเป็นหลัก

สรุป โฟนิกส์ คือ การออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยถ่ายโยงเสียงสู่ตัวอักษร เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่านได้อย่างคล่องแคล่ว ผู้เรียนต้องฝึกฝนการถ่ายโยงจากตัวอักษรสู่เสียง และเสียงสู่ตัวอักษรจึงทำให้ผู้เรียนสามารถผสมเสียงออกมาเป็นคำได้ โดยไม่ต้องใช้การท่องจำ

2. วิธีการสอนโฟนิกส์

Karlin (1980) กล่าวว่า วิธีการสอนโฟนิกส์ประกอบด้วยวิธีการสอน 2 วิธี คือ 1. วิธีการสอนโฟนิกส์แบบสังเคราะห์เป็นการสอน เรื่องเสียงของอักษรเดี่ยว หลังจากนั้นสอนให้รวมเสียงเพื่อสร้างคำ วิธีการสอนโฟนิกส์แบบสังเคราะห์ไม่จำเป็นต้องทำตามกระบวนการเดียวกัน โดยส่วนใหญ่เริ่มต้นจากการสอนเสียงสระก่อน หลังจากนั้นจึงค่อยสอนเสียงพยัญชนะ เพื่อที่ว่าสระสามารถรวมกับพยัญชนะเพื่อสร้างคำศัพท์ การใช้รูปภาพและคำสำคัญช่วยให้นักเรียนจำความสัมพันธ์ของเสียงตัวอักษร 2. วิธีการสอนโฟนิกส์แบบวิเคราะห์ เริ่มต้นด้วยคำศัพท์ที่นักเรียนรู้จักเมื่อได้ยินหรือเห็น นักเรียนจะได้รับการสอนให้ฟังเสียงคำศัพท์และวิเคราะห์ว่าคำศัพท์ นั้นมีความคล้ายคลึงหรือแตกต่างกันอย่างไร การเรียนด้วยวิธีการสอนแบบ

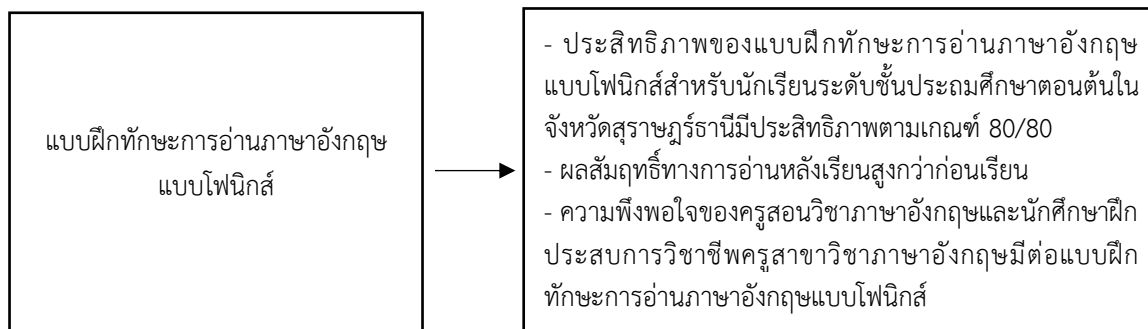
วิเคราะห์นั้นจะไม่มีกฎ ที่แน่นอน แต่เน้นการเรียนรู้เสียงในคำศัพท์ รูปภาพและคำชี้แนะทำให้นักเรียนจำความสัมพันธ์ของเสียงตัวอักษรได้

Barchers (1998) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนโฟนิกส์ไว้ 2 ประเภท ดังนี้ 1) วิธีการสอนโฟนิกส์แบบสังเคราะห์คือการออกเสียงเสียงตัวอักษรต่าง ๆ โดยเริ่มจากการ แยกเสียง หลังจากนั้นจึงผสมเสียงเข้าด้วยกัน ปัญหา ในการแยกเสียงคือเสียงจะไม่เหมือนกับคำศัพท์ทั้งหมด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเสียงสระส่งผล ต่อตัวอักษร เช่นตัว r ในขณะที่คำศัพท์ที่มีเสียงยาวขึ้นและมีความซับซ้อนมากขึ้น การผสมเสียงก็จะมีคามยุ่งยากมากขึ้น ถึงแม้ว่าตัวอักษรในภาษาอังกฤษมี 26 ตัว แต่ตัวอักษรเหล่านี้แทนหน่วยเสียง ได้มากถึง 44 หน่วยเสียง ทำให้กระบวนการสอนนี้มีความซับซ้อน 2) วิธีการสอนโฟนิกส์แบบวิเคราะห์มีการสอนความสำคัญของตัวอักษรในบริบทของการอ่านคำศัพท์เป็นคำ นักเรียนอาจจะหาตัวอย่างคำศัพท์รอบ ๆ ห้องเรียนหรือในนิตยสาร และหลังจากนั้นเขียนรวบรวมคำศัพท์ลงในกระดานและวาดภาพ การสอนแบบนี้มักจะมีความเชื่อมโยงกับวิธีการสอนโฟนิกส์แบบบอกเป็นนัยเพราะมีการสอนความสัมพันธ์ของตัวอักษร และเสียงในบริบทการอ่านทีละคำ อย่างไรก็ตามกระบวนการสอนแบบนี้จะมีความท้าทาย ถ้าเด็กไม่สามารถรับรู้และแยกแยะหน่วยเสียงได้

Rycik, and Rycik (2009) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนโฟนิกส์ไว้ 2 วิธี ดังนี้ 1) วิธีการสอนโฟนิกส์แบบดั้งเดิม ขณะที่ทำการสอนครูให้นักเรียนออกเสียงตัวอักษรเดี่ยวหลังจากนั้นผสมเสียงตัวอักษรเหล่านี้เป็นคำศัพท์ เป็นการใช่วิธีสอนโฟนิกส์แบบสังเคราะห์ เพื่อสอนให้นักเรียนสร้างคำศัพท์จากเสียงย่อยต่าง ๆ วิธีการนี้มีประสิทธิผลในการถอดรหัสคำศัพท์ตามหลักสัทศาสตร์ปกติ แต่มีข้อจำกัดสำหรับคำศัพท์บางตัว ที่ตัวอักษรไม่สามารถอ่านออกเสียงแบบทั่วไปได้ เช่น ตัวอักษร u ในคำศัพท์ bush หรือคำศัพท์ที่มีตัวอักษรที่ไม่อ่านออกเสียง เช่นคำว่า comb เป็นต้น 2) วิธีการสอนโฟนิกส์ร่วมสมัย โดยใช้วิธีการสอนโฟนิกส์หลายวิธี ซึ่งเรียกว่าร่วมสมัย ในขั้นแรก ครูสอนทักษะโฟนิกส์ในงานเขียนจริง วิธีการสอนแบบนี้เรียกว่าวิธีการสอน โฟนิกส์แบบฝังแน่น อย่างที่สองคือใช้วิธีการสอนโฟนิกส์แบบเปรียบเทียบ เรียกว่าการถอดรหัสโดยการเปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่าง วิธีการนี้นักเรียนจะเรียนรู้การเปรียบเทียบคำศัพท์ที่รู้จักกับคำศัพท์ใหม่ ๆ แต่จะเน้นตัวอักษรเดี่ยว นักเรียนจะหารูปแบบตัวอักษรที่คล้ายกันที่เรียกว่า “กลุ่มก้อน” กล่าวคือ คำศัพท์ส่วนใหญ่ถูกแยกออกเป็นสองกลุ่มก้อนหรือมากกว่า ตัวอย่างเช่น คำว่า thank ขึ้นต้นด้วย กลุ่ม th ซึ่งตามหลักการเรียกว่า “พยัญชนะต้น” พยัญชนะหนึ่งชุดประกอบด้วยพยัญชนะทุกตัว ที่นำหน้าสระในหนึ่งพยางค์ กลุ่มก้อนท้าย -ank เรียกว่า “สัมผัส” ประกอบด้วยสระและจำนวนพยางค์ที่เหลือ นักเรียนใช้วิธีการเปรียบเทียบความเข้าใจว่าถ้าหากพวกเขาจำได้ว่า thank พวกเขา ก็จะสามารถค้นพบคำศัพท์อื่น เช่นคำว่า plank และสามารถใช้ความรู้เกี่ยวกับกลุ่มก้อน -ank เพื่ออ่านคำศัพท์ที่ยาวขึ้น เช่นคำว่า Frankenstein

สรุป วิธีการสอนโฟนิกส์แบ่งเป็นประเภทหลักได้ 2 ประเภท ดังนี้ 1) วิธีการสอนโฟนิกส์แบบสังเคราะห์ คือการออกเสียงเสียงตัวอักษรต่าง ๆ โดยเริ่มจากการ แยกเสียง หลังจากนั้นจึงผสมเสียงเข้าด้วยกัน 2) วิธีการสอนโฟนิกส์แบบวิเคราะห์คือ วิธีการสอนออกเสียงโดยเริ่มต้นด้วยคำศัพท์ ที่นักเรียนรู้จักจากการที่ได้ยินหรือเห็นมาก่อน นักเรียนจะได้รับ การสอนให้ฟังเสียงคำศัพท์และวิเคราะห์ว่าคำศัพท์นั้นมีความคล้ายคลึงหรือแตกต่างกันอย่างไร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและการพัฒนา (Research and Development) โดยมีรายละเอียดดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ภาษาอังกฤษ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนเครือข่ายของคณะครุศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จำนวน 3 โรงเรียน คือ โรงเรียนบ้านขอยสอง โรงเรียนบ้านหัวหมากกลาง และโรงเรียนวัดนิกรประสาธ

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูภาษาอังกฤษจำนวน 6 คน นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น จำนวน 80 คน เลือกการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive random sampling) จำนวน 3 โรงเรียน คือ โรงเรียนบ้านขอยสอง โรงเรียนบ้านหัวหมากกลาง และโรงเรียนวัดนิกรประสาธ

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น จำนวน 7 แผน ใช้เวลาแผนละ 3 ชั่วโมงเป็นเวลา 21 ชั่วโมง ซึ่งผลการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมจำนวน 3 คน จำนวน 10 ข้อ พบว่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามอยู่ระหว่าง 0.60 ถึง 1.0 ค่าความเชื่อมั่น 0.81

2. แบบทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ ก่อนเรียนและหลังเรียน (Pre-test & Post-test) ซึ่งผลการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมจำนวน 3 คน จำนวน 30 ข้อ คำถามแต่ละข้อมีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.60 ถึง 1.0 ค่าอำนาจจำแนก (B) 0.26 - 0.73 ค่าความยาก (p) 0.26 - 0.74 และค่าความเชื่อมั่น 0.81

3. เกณฑ์การประเมินทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ คือ การวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะสระ และคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง ซึ่งผลการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสม พบว่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม จำนวน 3 คน จำนวน 10 ข้อ อยู่ระหว่าง 0.60 ถึง 1.0 ค่าความเชื่อมั่น 0.74

4. แบบประเมินความพึงพอใจของครูสอนภาษาอังกฤษและนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูภาษาอังกฤษมีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ ซึ่งผลการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมจำนวน 3 คน จำนวน 10 ข้อ พบว่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม อยู่ระหว่าง 0.60 ถึง 1.0 ค่าความเชื่อมั่น 0.78

วิธีรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

1. ทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 80 คนด้วยแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยแบบฝึกทักษะโฟนิกส์กับกลุ่มตัวอย่าง 21 ชั่วโมง สอนสัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 1 ชั่วโมง

3. เมื่อดำเนินการทดลองสอนจนครบ 21 คาบแล้ว ผู้วิจัยทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) กับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ชุดเดียวกันกับการทดสอบก่อนเรียน

4. ดำเนินการเก็บแบบประเมินความพึงพอใจของครูสอนภาษาอังกฤษและนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาภาษาอังกฤษ หลังจากใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

1. การคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามแต่ละข้อกับเนื้อหาจุดประสงค์ของแบบทดสอบ (IOC: Index of Item - Objective Congruence) ถ้าดัชนีความสอดคล้องมีค่า จำนวน 30 ข้อ คำถามแต่ละข้อมีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.60 ถึง 1.0 ค่าอำนาจจำแนก (B) 0.26 - 0.73 ค่าความยาก (p) 0.26 - 0.74 และค่าความเชื่อมั่น 0.81

2. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ 1) ค่าร้อยละ 2) ค่าเฉลี่ย 3) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4) ค่า E1/E2 และ 5) ค่า t-test

3. วิเคราะห์แบบสอบถามความพึงพอใจของครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษและนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาภาษาอังกฤษมีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5

ระดับ เพื่อหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มาเทียบกับเกณฑ์การประเมินที่กำหนดเพื่อแปลความหมาย ดังนี้ บุญชม ศรีสะอาด (2560: 121)

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51-5.00 หมายความว่า ระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51-4.50 หมายความว่า ระดับมาก

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.51-3.50 หมายความว่า ระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.51-2.50 หมายความว่า ระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00-1.50 หมายความว่า ระดับน้อยที่สุด

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปผลข้อมูลจากการใช้แผนการสอน เครื่องมือแบบฝึกหัดและกิจกรรมต่างๆ ในการสอนอ่านออกเสียง ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น จำนวนนักเรียน 80 คน จาก 3 โรงเรียน โดย วัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

1. ผลการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการทดสอบประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา

โรงเรียน	จำนวนนักเรียน	E1	E2	E1/E2
โรงเรียนที่1	28	82.86	80.24	82.86/80.24
โรงเรียนที่2	27	81.73	80.74	81.73/80.74
โรงเรียนที่3	25	82.13	81.60	82.13/81.60
ภาพรวม	80	82.24	80.86	82.24/80.86

จากตารางที่ 1 พบว่า การทดสอบประสิทธิภาพ ของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น โรงเรียนที่ 1 มีประสิทธิภาพ 82.86/80.24 โรงเรียนที่ 2 มีประสิทธิภาพ 81.73/80.74 โรงเรียนที่3 82.13/81.60 ภาพรวมทั้ง 3 โรงเรียน นักเรียน 80 คน มีประสิทธิภาพ 82.24/80.86

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนของการอ่านออกเสียงจากแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนของการอ่านออกเสียงจากแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์

โรงเรียน	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	คะแนนสอบก่อน		คะแนนสอบหลัง		t	Sig
			$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
โรงเรียนที่ 1	28	15	6.46	1.32	12.04	1.40	25.947	.000**
โรงเรียนที่ 2	27	15	5.96	1.34	12.11	1.09	25.315	.000**
โรงเรียนที่ 3	25	15	6.12	1.17	12.24	0.88	25.471	.000**

**p<.05

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนของการอ่านออกเสียงจากแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้ง 3 โรงเรียน

2. ความพึงพอใจของครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษและนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสาขาภาษาอังกฤษมีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลความพึงพอใจของครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษและนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูภาษาอังกฤษมีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์

ประเด็นความพึงพอใจ	ความพึงพอใจ		
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. ด้านความรู้คำศัพท์	3.52	0.53	มาก
1) ความรู้คำศัพท์ประกอบด้วยรูปแบบและการใช้	3.44	0.53	ปานกลาง
2) รูปแบบของคำศัพท์เกี่ยวข้องกับการออกเสียง (รูปแบบการพูด) และการสะกดคำ (รูปแบบการเขียน)	3.56	0.53	มาก
3) การใช้คำศัพท์เกี่ยวข้องกับหน้าที่ทางไวยากรณ์ของคำศัพท์และประโยคด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษ	3.56	0.53	มาก
2. ด้านการประเมินการออกเสียงภาษาอังกฤษ	3.85	0.59	มาก
4) การประเมินการแยกแยะเสียงและความสามารถในการจดจำคำศัพท์	3.56	0.53	มาก
5) คู่เทียบเสียงใช้สำหรับการประเมินความสามารถ ในการแยกแยะเสียงพยัญชนะและเสียงสระด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับโฟนิกส์	3.67	0.50	มาก
6) ความสัมพันธ์ของเสียงและตัวอักษรเพื่อการออกเสียงคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง	3.78	0.67	มาก
7) นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ใหม่ตามหลักการออกเสียงด้วยตัวเองได้	4.00	0.50	มาก
8) นักเรียนมีทักษะการอ่านและการเขียนได้เร็วกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนแบบโฟนิกส์	4.00	0.71	มาก
9) การสอนแบบโฟนิกส์โดยเริ่มจากการสอนเสียงสระก่อนการสอนเสียงพยัญชนะ	4.11	0.60	มาก
3. ด้านวิธีการสอนแบบโฟนิกส์	4.56	0.52	มากที่สุด
10) วิธีการสอนโฟนิกส์แบบสังเคราะห์คือการสอน การออกเสียงตัวอักษรต่าง ๆ โดยเริ่มจากการแยกเสียง หลังจากนั้นจึงผสมเสียงเข้าด้วยกัน เช่น /k/-/a/-/t/ cat	4.44	0.53	มาก
11) วิธีการสอนโฟนิกส์แบบสังเคราะห์ โดยครูสอนเสียงตัวอักษรและให้นักเรียนคิด คำศัพท์ที่เริ่มต้นด้วยเสียงเดียวกัน เช่น d และนักเรียนคิดคำว่า dog แสดงว่าครูกำลังสอน ด้วยวิธีการสอนโฟนิกส์แบบสังเคราะห์	4.67	0.50	มากที่สุด
12) วิธีการสอนโฟนิกส์แบบวิเคราะห์คือการสอนให้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของเสียง ตัวอักษร เช่น ตัวอักษร p คำว่า put, pig, pen, play	4.56	0.53	มากที่สุด
13) วิธีการสอนโฟนิกส์แบบวิเคราะห์มุ่งเน้นที่การฝึกให้นักเรียนออกเสียงให้ถูกต้อง	4.56	0.53	มากที่สุด
ภาพรวม	3.99	0.55	มาก

จากตาราง 3 พบว่า ประเมินความพึงพอใจของครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ และนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสาขาวิชาภาษาอังกฤษมีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ ภาพรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = 0.55) โดยมีความต้องการประเด็นความพึงพอใจดังต่อไปนี้ 1) ด้านความรู้คำศัพท์ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.52$, S.D. = 0.53)

2) ด้านการประเมินการออกเสียงภาษาอังกฤษ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.59) 3) ด้านวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.52)

อภิปรายผล

1. ผลการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 พบว่า การทดสอบประสิทธิภาพ ของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น โรงเรียนที่ 1 มีประสิทธิภาพ 82.86/80.24 โรงเรียนที่ 2 มีประสิทธิภาพ 81.73/80.74 โรงเรียนที่ 3 82.13/81.60 ภาพรวมทั้ง 3 โรงเรียน นักเรียน 80 คน มีประสิทธิภาพ 82.24/80.86 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด อาจเนื่องจากว่าผู้วิจัยได้พัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์จากการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นจำนวน 7 แผนการเรียนรู้ ได้ดำเนินการสอนแผนละ 60 นาที มีรายละเอียดดังนี้ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 Alphabet Sound I แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 Alphabet Sound II แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 สระเสียงสั้น Short Vowel A แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 Short Vowel E แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 Short Vowel I แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 Short Vowel O แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 Short Vowel U โดยกระบวนการเรียนการสอนนั้นมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย ขั้นเตรียมความพร้อม ขั้นนำเสนอเนื้อหา ขั้นฝึกปฏิบัติ และขั้นนำไปใช้แล้วนำหาคำคุณภาพด้วยการหาประสิทธิภาพแบบ E1/E2 ด้วยการทดลอง เป็นที่น่าสังเกตว่าค่าประสิทธิภาพของกระบวนการที่ได้มาจากการทดสอบทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนในแต่ละหน่วย ซึ่งมีเนื้อหาไม่มากนัก และเป็นเนื้อหาเฉพาะเรื่อง มีการแยกเสียงสระอย่างชัดเจน เมื่อเรียนเสร็จแต่ละหน่วยนักเรียนจะได้ทำแบบทดสอบระหว่างเรียนทันที ทำให้การทดสอบแต่ละครั้งผู้เรียนไม่เกิดความสับสน และสามารถทำคะแนนออกมาได้สูง ส่วนค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ที่ต่ำกว่านั้น อาจเป็นเพราะเนื้อหาที่หลากหลายขึ้นกว่าจะทำการทดสอบต้องเรียนครบทุกเสียงสระก่อน จึงทำให้ผลคะแนนออกมาน้อยกว่าสอดคล้องกับหลักเกณฑ์การหาค่าประสิทธิภาพ หากนวัตกรรมมีประสิทธิภาพถึงระดับที่กำหนด ก็มีคุณค่าสามารถนำไปใช้ได้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์. 2556) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลักษณะพันธ์ บำรุงรัตนกุล (2555) ที่พัฒนาชุดฝึกการสะกดคำและการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ โดยมีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 81.20/80.33

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนของการอ่านออกเสียงจากแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนของการอ่านออกเสียงจากแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ที่สร้างขึ้นสามารถพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนให้ดีขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ มีการศึกษาวิเคราะห์เนื้อหา ออกแบบแผนการสอน โดยการออกแบบกิจกรรมที่มีความบันเทิง ได้ฝึกฟัง พูด อ่าน เต้น ร้อง เล่น เพราะสื่อที่ใช้มี ภาพที่น่าสนใจ มีเสียงเพลง มีท่าทางประกอบ รวมด้วย เป็นกระบวนการทำงานที่กระตุ้นให้ผู้เรียนคิดและสนใจที่ดี จึงทำให้ผู้เรียนมีคะแนนการทดสอบหลังเรียนที่สูงขึ้น สอดคล้องกับ นิตยา ภูดอนนาง, และ ทิพาพร สุจारी (2565) การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยกิจกรรม การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลง เป็นกิจกรรมที่มีการใช้บทเพลงประกอบการสอนในกระบวนการจัดการเรียนรู้ แบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีการฝึกฝนอย่างเป็นธรรมชาติในสถานการณ์ทางภาษาที่กำหนด และช่วยพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์จากการเลือกเพลงประกอบการสอนที่มีลักษณะเพลงที่นักเรียน สามารถฟังจนติดหู ไม่ยาวเกินไป หรือร้องจนติดปาก และมีความสุขเพราะเหมาะสมกับวัย จึงช่วยทำให้บทเรียนน่าสนใจ สนุกสนานเพลิดเพลิน ช่วยสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนในการเรียน ทำให้จดจำเนื้อหาไว้นาน อีกทั้งยังเป็นกิจกรรม

3. ประเมินความพึงพอใจของครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ และนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสาขาวิชาภาษาอังกฤษมีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ ภาพรวมอยู่ระดับมาก โดยประเด็นความพึงพอใจมากที่สุดด้านการประเมินการออกเสียงภาษาอังกฤษ เนื่องจากเมื่อครูผู้สอนได้นำแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ทำให้นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงได้ดี เนื่องจากผู้เรียนสามารถนำไปฝึกฝนการออกเสียงเองได้ที่บ้าน สอดคล้อง

กับ อธิราภรณ์ พลายเล็ก (2565) ที่ได้สรุปไว้ว่า ชุดนวัตกรรมการออกเสียงแบบโฟนิกส์สามารถช่วยให้ผู้เรียนอ่านออกเสียง คำศัพท์ทั้งเสียงสระและเสียงพยัญชนะได้ตรงตามเสียงของตัวอักษร ซึ่งการที่จะให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเรื่องของการแยกแยะเสียง และออกเสียงได้ถูกต้องยิ่งขึ้นนั้น ขึ้นอยู่กับการฝึกฝนในการออกเสียงคำศัพท์ของผู้เรียนเป็นอันดับแรก ในฐานะครูผู้สอนสามารถนำชุดนวัตกรรมการออกเสียงแบบโฟนิกส์ ไปใช้ในห้องเรียนได้ รวมถึงนักเรียนก็สามารถนำชุดนวัตกรรมการออกเสียงแบบโฟนิกส์นี้ไปฝึกออกเสียงด้วยตนเองที่บ้านได้เช่นกัน ซึ่งถ้านักเรียนได้ใช้ฝึกออกเสียงอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่อง ก็จะส่งผลให้นักเรียนสามารถที่จะออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 ควรส่งเสริมวิธีการสอนอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ที่ถูกต้องเพิ่มมากขึ้นในระดับชั้นประถมศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนได้รับรู้ เข้าใจ และสามารถจดจำหน่วยเสียงต่าง ๆ ในภาษาอังกฤษ และเนื่องจากผู้เรียนชั้นประถมศึกษาเป็นวัยเยาว์ที่สามารถซึมซับและเลียนแบบเสียงได้ไว นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างพื้นฐานและส่งเสริมเจตคติที่ดีต่อผู้เรียนในวิชานี้ เมื่อผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงและจดจำคำศัพท์ได้ดีขึ้นและเพิ่มมากขึ้น จะทำให้ผู้เรียนสนใจและเรียนวิชานี้ได้ดียิ่งขึ้น อันเป็นประโยชน์ต่อตัวผู้เรียนเองในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารต่อไปในอนาคต

1.2 ควรจัดบรรยากาศชั้นเรียนที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ เช่น คอมพิวเตอร์ จอทีวีหรือโปรเจกเตอร์ สัญญาณไวไฟ ลำโพง เพราะสิ่งเหล่านี้ช่วยส่งเสริมความสนใจให้กับผู้เรียนในระดับเด็กเล็กได้มาก เพราะเป็นวัยที่มีความสนใจสิ่งใหม่ ๆ แต่มีคุณภาพ คือเมื่อสนใจสิ่งใดแล้วจะมีความจดจ่อที่ดี และการเรียนที่มีความบันเทิง ได้ฝึกฟัง พูด อ่าน เต้น ร้อง เล่น เพราะสื่อที่ใช้มี ภาพที่น่าสนใจ มีเสียงเพลง มีท่าทางประกอบร่วมด้วยเป็นกระบวนการทำงานที่กระตุ้นให้ผู้เรียนคิดและสนใจที่ดี

1.3 ควรสร้างสื่อการเรียนการสอนหรือชุดการเรียนรู้ ที่มีเนื้อหาที่ถูกต้องตามหลักทฤษฎี เพื่อเป็นต้นแบบที่ดีให้เหมาะกับผู้เรียน และควรสร้างสื่อให้มีความหลากหลายเรื่องราวที่น่าสนใจเพิ่มมากขึ้น โดยคำนึงถึงความเหมาะสมด้านเวลา เนื้อหา และสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสม เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจอยากเรียนด้วยการกำหนดบริบทในการสอนภาษาอังกฤษด้วย เพราะผู้เรียนระดับชั้นประถมเป็นผู้เรียนที่เริ่มเรียนเนื้อหาและเรื่องราวสิ่งต่าง ๆ และอยู่ในช่วงที่กำลังพัฒนากระบวนการคิด ถ้าครูสามารถออกแบบเนื้อหาและกิจกรรมให้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียนที่มีความคุ้นเคยอยู่เดิม จะทำให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงการเรียนรู้กับความรูที่มีอยู่เดิมได้ ทำให้การเรียนภาษาอังกฤษเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

1.4 ควรนำวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ไปปรับใช้และประยุกต์ให้เหมาะสม ทั้งในการจัดการศึกษาในระบบและนอกระบบ เพื่อให้ผู้เรียนได้เห็นความสำคัญและเข้าใจว่าการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้องตามแบบโฟนิกส์เป็นสิ่งใกล้ตัวและสามารถนำไปใช้ได้จริงทั้งภายในห้องเรียนและนอกห้องเรียนตลอดเวลา

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการศึกษาวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ในระยะยาว เพื่อให้ผู้เรียนได้มีเวลาในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและควรทำการศึกษาในรูปแบบของสื่อเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อลดการผิดพลาดในการออกเสียงผิดเพี้ยนไปของครูผู้สอนแต่ละคน และเพื่อให้ผู้เรียนได้ทบทวนบทเรียนเดิมได้ตลอดเวลาเพื่อความคงทนในการจดจำหน่วยเสียงต่าง ๆ ได้อย่างแม่นยำ เพราะผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาให้ความสนใจและจดจำเนื้อหาได้ในระยะสั้น และเพื่อพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.2 ควรมีการสนับสนุนให้มีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยต่าง ๆ ในเชิงลึกที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของการสอนแบบโฟนิกส์ในระดับชั้นประถมศึกษา เช่น หลักสูตรการสอนโฟนิกส์ที่เหมาะสมกับการวางรากฐานให้กับนักเรียนไทยที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ

เอกสารอ้างอิง

- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*, 5(1): 7-20.
- ธีราภรณ์ พลายเล็ก. (2565). การสร้างชุดนวัตกรรมการออกเสียงแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 16(2): 124-136.
- นิตยา ภูดอนนาง, และ ทิพาพร สุจारी. (2565). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลงสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด*, 16(1): 117-130.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ลักษณะพันธ์ บำรุงรัตนกุล. (2555). การพัฒนาการสะกดคำและออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาอังกฤษเพื่อวิชาชีพ). มหาวิทยาลัยรังสิต.
- อินทิรา ศรีประสิทธิ์. (2552). *ทฤษฎีใหม่ในการสอนภาษาอังกฤษ สำหรับคนไทยที่รวมการวางพื้นฐานด้วย Phonemic awareness & Phonics* ตามด้วยการสอนอ่านเป็นคำ เพื่อแก้ปัญหาการภาษาอังกฤษพ้องของคนไทย. เอกสารการอบรมครูในสภาพแวดล้อมที่มีนักเรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: UNESCO-APEID.
- AKSORN. (2019). *โฟนิกส์ (Phonics) สำคัญอย่างไร ทำไมต้องเรียน*. สืบค้นเมื่อ 20 ตุลาคม 2564, จาก <https://www.aksorn.com/aksorn-phonics>.
- Barchers, S. I. (1998). *Teaching reading: From process to practice*: Wadsworth Publishing Company.
- Grant, M. (2014). *Phonics Making a Positive Impact on Literacy*. Retrieved on January 3, 2020, from <https://www.language magazine.com/phonics-making-a-positive-impact-on-literacy/>.
- Harris, T. L., & Hodges, R. E. (1995). *The literacy dictionary: The vocabulary of reading and writing*. Newark, Delaware: International Reading Association.
- hi-phonics. (2022). *hi-phonics*. สืบค้นเมื่อ 20 ตุลาคม 2564, จาก <https://www.hi-phonics.com/>.
- Karlin, R. (1980). *Teaching elementary reading: Principles and strategies*. Houghton Mifflin Harcourt P.
- Rycik, M. T., & Rycik, J. A. (2009). *Phonics and word identification: Instruction and intervention, K-8. Education*. Review/Reseñas Educativas/Resenhas Educativas.
- TUTOR-VIP. (2022). *Phonics คืออะไร? ฝึกอ่านเขียนภาษาอังกฤษให้เร็วขึ้น!*. สืบค้นเมื่อ 20 ตุลาคม 2564, จาก <https://tutor-vip.com/phonics/>.